

Sygn. akt III A Ua 650/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Pauter (spr.)
Sędziowie:	SSA Stanisława Kubica SSA Barbara Staśkiewicz
Protokolant:	Adrianna Szymanowska

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 22 marca 2012 r. sygn. akt V U 1473/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22.III.2012 r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy zmienił decyzję ZUS-u z dnia 2.XI.2011 r. w ten sposób, że zobowiązał organ rentowy do przeliczenia emerytury wnioskodawcy M. W. na podstawie art. 55 ustawy o FUS.

Sąd ustalił, że wnioskodawca ur. (...), decyzją z dnia 30.VI.1992 r. miał przyznane prawo do renty od 1.VIII.1992 r.

W dniu 4.X.2011 r. wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę w myśl nowych przepisów z 23.IX.2011 r., dołączył świadectwo pracy, że był zatrudniony w Spółdzielni (...) w L. od 1.I.2005 r. do 30.IX.2011 r.

ZUS decyzją z 6.X.2011 r. przyznał wnioskodawcy emeryturę z urzędu od 24.IX.2011 r. (tj. od osiągnięcia wieku 65 lat). Prawo do renty ustało 24.IX.2011 r. Wnioskodawca wykazał 39 lat 7 miesięcy okresów składkowych i 8 miesięcy nieskładkowych.

Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru renty. Wskaźnik wpw wyniósł 87,19%, podstawa wymiaru 1.627,97 zł, a wysokość świadczenia – 1.293,59 zł miesięcznie.

Decyzją z 7.XI.2011 r. ZUS dokonał przeliczenia emerytury wnioskodawca przyjmując 40 lat 4 miesiące okresów składkowych i 8 miesięcy nieskładkowych. Wskaźnik wpw wyniósł – 67,66%, podstawa wymiaru 1.909,81 zł, a wysokość świadczenia 1.687,73 zł.

Wysokość emerytury wnioskodawcy ustalona na podstawie art. 55 ustawy wynosiłaby na dzień złożenia wniosku 2.088,20 zł.

W oparciu o dokonane ustalenia Sąd uznał odwołanie wnioskodawcy za zasadne. Powołał się na przepis art. 55 ustawy, którego treść przytoczył. Stwierdził, że wnioskodawca spełnia wszystkie warunki do wyliczenia jego emerytury zgodnie z treścią art. 55 ustawy. Wnioskodawca miał prawo do emerytury w oparciu o art. 17 ustawy – ukończył 24.IX.2011 r. 65 lat i miał co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz kontynuował ubezpieczenie po osiągnięciu wieku emerytalnego z art. 27 ustawy, pracował bowiem do 30.IX.2011 r. (bezsporne).

Zastosowanie art. 55 ustawy jest dla wnioskodawcy korzystniejsze, emerytura jest wyższa niż wyliczona zgodnie z art. 53 ustawy.

Wnioskodawca o emeryturę wystąpił 4.X.2011 r., po rozwiązaniu stosunku pracy, a ZUS decyzję o przyznaniu emerytury z urzędu wydał 2 dni później – 6.X.2011 r.

Zdaniem Sądu Okręgowego, brak jest podstaw prawnych – na co powołuje się ZUS – aby wniosek o emeryturę był złożony w tym samym miesiącu, w którym uprawniony osiąga wiek emerytalny, z treści art. 55 ustawy to nie wynika. Wniosek ma być złożony po 31.XII.2008 r., co w sprawie wnioskodawcy miało miejsce. W dniu 4.X.2011 r. wnioskodawca nie miał też jeszcze ustalonego prawa do emerytury z urzędu.

Apelację od wyroku złożył organ rentowy zarzucając naruszenie prawa materialnego, wniósł o zmianę wyroku i oddalenie odwołania, względnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Organ rentowy stwierdził, że przepis art. 55 nie może mieć w sprawie wnioskodawcy zastosowania, gdyż przewiduje on przyznanie prawa do emerytury osobom w oparciu o art. 17 ustawy w sytuacji, gdy wnioskodawca nabył prawo do emerytury - w oparciu o art. 27 ustawy. Wnioskodawca uzyskał prawo do emerytury z urzędu na podstawie art. 27a, gdyż pobierał wcześniej rentę. Emeryturę przyznano mu od 24.IX.2011 r., a umowa o pracę wygasła zaledwie 6 dni później. Według organu rentowego nie kontynuował on ubezpieczenia społecznego po osiągnięciu wieku emerytalnego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja jest bezzasadna.

Sąd I instancji prawidłowo ocenił stan faktyczny sprawy i wydał rozstrzygnięcie zgodne z obowiązującymi przepisami prawa. Trafnie uznał Sąd, że w sprawie może mieć zastosowanie art. 55 ustawy z dnia 17.XII.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Wnioskodawca bowiem spełnił warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27 ustawy (jak tego wymaga art. 55), tj. osiągnął wiek emerytalny – 65 lat (24.IX. 2011 r.) i ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat.

Wnioskodawca ponadto, po spełnieniu warunków z art. 27 ustawy, kontynuował ubezpieczenie, bowiem zatrudniony był po ukończeniu 65 lat nadal do 30.IX.2011 r. Przepis nie wymaga, aby zatrudnienie było kontynuowane przez ustawowo określony okres, zatem wystarczy, że trwało ono po ukończeniu 65 lat życia. Wystąpienie z wnioskiem o emeryturę musi nastąpić po dniu 31.XII.2008 r. i tak było też w tym przypadku. Wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę w dniu 4.X.2011 r.

Niezasadnie organ rentowy – bez postawy prawnej – uważa, że wniosek taki ma być złożony najpóźniej w ostatnim dniu, w którym osoba ukończyła wiek emerytalny. Powołany przepis art. 55 nie zawiera takich uregulowań.

Skoro wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę 4.X.2011 r., to powinien on zostać rozpoznany wydaniem decyzji. W takiej sytuacji nie było potrzeby podejmować decyzji z urzędu 6.X.2011 r., jeżeli wcześniej wnioskodawca sam o przyznanie emerytury wystąpił.

Stosowanie art. 27a ustawy stanowi uprawnienie ZUS-u dla wydania decyzji z urzędu o przyznaniu emerytury, w sytuacji, gdy z akt wynika, że ubezpieczony ma takie prawo. Tymczasem w konkretnej sprawie wnioskodawca sam wystąpił o emeryturę i spełnił przesłanki – co wyżej wykazano – do zastosowania art. 55 ustawy.

Organ rentowy błędnie w apelacji powołuje się na art. 17 ustawy o FUS, który – jego zdaniem – stanowi przeszkodę w uwzględnieniu żądania wnioskodawcy. Przepis ten nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, nie jest on wymieniony w art. 55 ustawy o FUS i dotyczy on podstawy wymiaru renty.

Mając to na uwadze orzeczono, jak w sentencji, na mocy art. 385 kpc.

KN